

ก.๓ ก.๔

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๔

เรียน ผู้จัดการ

บริษัทที่ปรึกษาทางการเงินทุกบริษัท

ที่ ก.๓.๑(ว) ๒๒ /๒๕๕๔ เรื่อง การแก้ไขประกาศว่าด้วยที่ปรึกษาทางการเงินและแนวทางการพิจารณาความผิดของที่ปรึกษาทางการเงิน

ด้วยที่ปรึกษาทางการเงิน ("ที่ปรึกษา") เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการคัดเลือกและกลั่นกรองคุณภาพของบริษัทที่จะเข้าด้วยกันในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดูแลให้บริษัทเปิดเผยข้อมูลให้ครบถ้วน ถูกต้อง และเพียงพอต่อการตัดสินใจลงทุน ให้ความเห็นต่อผู้ถือหุ้นเมื่อบริษัทจดทะเบียนมีการทำรายการสำคัญที่อาจกระทบต่อสิทธิและผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้น เช่น รายการเกี่ยวกับการเข้าครอบงำกิจการ รายการที่เกี่ยวโยงกัน และรายการได้มาหรือจำหน่ายไปซึ่งทรัพย์สิน สำนักงานจึงจำเป็นต้องมีมาตรการในการกำกับดูแลการปฏิบัติงานของที่ปรึกษา เพื่อให้มั่นใจว่าได้มาตรฐาน อันจะเป็นประโยชน์ต่อตลาดทุนโดยรวม

โดยที่สำนักงานได้ใช้ระบบการบันทึกคะแนนความผิดในการกำกับดูแลการปฏิบัติงานของที่ปรึกษา มาเป็นระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งทำให้ที่ปรึกษา ได้เข้าใจถึงแนวทางการพิจารณาความผิดแล้ว ประกอบกับเพื่อเป็นการปรับปรุงระบบการพิจารณาความผิดในการกำกับดูแลการปฏิบัติงานของทุกกลุ่มนักลงทุนและนิติบุคคลที่สำนักงานให้ความเห็นชอบ ไปในทางเดียวกัน สำนักงานจึงได้ปรับปรุงกฎเกณฑ์และแนวทางที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ปรับปรุงประกาศว่าด้วยที่ปรึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับการกำกับดูแลนักลงทุนและนิติบุคคลอื่น (รายละเอียดปรากฏตามลิستที่ส่งมาด้วย 1) โดยมีสาระสำคัญที่แก้ไข ดังนี้

- ยกเลิก "ระบบบันทึกคะแนนความผิด" และโทย "ภาคทัณฑ์" อย่างไรก็ได้ในการพิจารณาลงโทษที่ปรึกษา และผู้ควบคุมการปฏิบัติงาน ("ผู้ควบคุมฯ") สำนักงานอาจนำประวัติการปฏิบัติหน้าที่นักพร่องชื่อหนังสือในช่วง 10 ปี มาประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

- เปลี่ยนแปลงระยะเวลาที่สำนักงานอาจไม่รับพิจารณาคำขอความเห็นชอบที่ปรึกษา และผู้ควบคุมฯ ในครั้งต่อไป จากเดิมไม่เกิน 15 ปี เป็นไม่เกิน 10 ปี

2. ปรับปรุงแนวทางการพิจารณาความผิดของที่ปรึกษาฯ โดยยกเลิกหนังสือเวียนถึงที่ปรึกษาฯ ที่ กลต.จ.(ว) 1/2553 ลงวันที่ 15 มกราคม 2553 เรื่อง การปรับปรุงระบบการบันทึกคะแนนความผิด (point system) และให้ใช้แนวทางการพิจารณาความผิดที่ปรึกษาฯ ฉบับที่แนบมาพร้อมหนังสือเวียนฉบับนี้แทน (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2) เพื่อให้สอดคล้องกับประกาศว่าด้วยที่ปรึกษาฯ ที่แก้ไข โดยสาระสำคัญของการแก้ไข คือ การยกเลิกระบบการบันทึกคะแนนความผิด เป็นดังนี้

- กรณีผู้ควบคุมฯ : หากผู้ควบคุมฯ ทำหน้าที่บกพร่อง ไม่ศึกษา ไม่ตรวจสอบ หรือไม่เปิดเผย ข้อมูลที่สำคัญซึ่งมีผลกระทบต่อการพิจารณาของสำนักงานหรือผลกระทบต่อการตัดสินใจของผู้ถือหุ้นในการใช้สิทธิออกเสียงในที่ประชุมผู้ถือหุ้น สำนักงานกำหนดโดยเบื้องต้น คือ สั่งพักเป็นระยะเวลา 1 ปี แต่หากผู้ควบคุมฯ มีพฤติกรรมจะไปปิดข้อมูลที่สำคัญ หรือการกระทำที่ส่อไปในทางไม่สุจริต สำนักงานจะมีโทษเบื้องต้น คือ การเพิกถอนสูงสุดเป็นระยะเวลา 10 ปี

- กรณีบริษัทที่สังกัด : กรณีผู้ควบคุมฯ ในสังกัดถูกลงโทษ โดยมีสาเหตุจากการที่บริษัทที่สังกัดไม่มีระบบการทำงานที่เหมาะสม บริษัทที่สังกัดจะมีบทกำหนดโดยเท่ากับกรณีผู้ควบคุมฯ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ



(นายวรพล ไสคติยานุรักษ์)

เลขานุการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ภาพถ่ายประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ว่าด้วยการให้ความเห็นชอบที่ปรึกษาทางการเงินและขอบเขตการดำเนินงาน

(ฉบับแก้ไข)

2. แนวทางการพิจารณาความผิดของที่ปรึกษาทางการเงิน

ฝ่ายจดทะเบียนหลักทรัพย์

โทรศัพท์ 0-2263-6112

โทรสาร 0-2651-5949

แนวทางการพิจารณาความผิดของที่ปรึกษาทางการเงิน

ด้วยที่ปรึกษาทางการเงิน (“ที่ปรึกษาฯ”) ซึ่งหมายความรวมถึง ผู้ควบคุมการปฏิบัติงาน (“ผู้ควบคุมฯ”) และบริษัทที่ผู้ควบคุมฯ สังกัด (“บริษัทที่สังกัด”) เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการคัดเลือกและกลั่นกรองคุณภาพของบริษัทที่จะเข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (“ตลาดหลักทรัพย์ฯ”) ดูแลให้บริษัทเปิดเผยข้อมูลให้ครบถ้วน ถูกต้อง และเพียงพอต่อการตัดสินใจลงทุน ให้ความเห็นต่อผู้ถือหุ้นเมื่อบริษัทคาดคะเนว่ามีการทำการสำรวจสำคัญที่อาจกระทบต่อสิทธิและผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้น เช่น รายการเกี่ยวกับการเข้าครอบงำกิจการ รายการที่เกี่ยวโยงกัน และรายการได้มา หรือจำหน่ายไปซึ่งทรัพย์สิน สำนักงานจึงจะใช้แนวทางการพิจารณาความผิดของที่ปรึกษา ฉบับนี้ เป็นเครื่องมือในการกำกับดูแลการปฏิบัติงานของที่ปรึกษา เพื่อให้มั่นใจว่ามีการปฏิบัติงานที่ได้มาตรฐาน อันจะเป็นประโยชน์ต่อตลาดทุนโดยรวม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ขอบเขตการทำหน้าที่ของที่ปรึกษา

ครอบคลุมการปฏิบัติหน้าที่ของที่ปรึกษา ใน การจัดเตรียมข้อมูล และการให้ความเห็น ที่ยืนต่อสำนักงาน ตลาดหลักทรัพย์ฯ หรือผู้ลงทุน เช่น การยืนคำขออนุญาตเสนอขายหลักทรัพย์ แบบแสดงรายการข้อมูลการเสนอขายหลักทรัพย์ ร่างหนังสือเช็คwan การดำเนินเสนอขอหลักทรัพย์ การทำการที่เกี่ยวโยงกัน และการได้มาหรือจำหน่ายไปซึ่งทรัพย์สิน เป็นต้น นอกจากนี้ ยังครอบคลุม ถึงการปฏิบัติงานอื่นโดยใช้วิชาชีพและการทำความเห็นของที่ปรึกษา ไป้างอิงหรือเปิดเผยต่อสาธารณะ ด้วย เช่น การประเมินมูลค่ากิจการหรือทรัพย์สินอื่นเพื่อนำไปบันทึกบัญชี การประเมินราคายุติธรรมของ หุ้นเพื่อการพิจารณาการเสนอขายหุ้นที่ออกใหม่ในราคาต่ำ หรือการให้ความเห็นหรือคำแนะนำในการ อนุมัติรายการต่าง ๆ ต่อผู้ถือหุ้น เป็นต้น

2. ปัจจัยที่ใช้พิจารณาการทำหน้าที่บกพร่อง

แนวทางการพิจารณาความผิดของที่ปรึกษา สำนักงานจะพิจารณาจากลักษณะพฤติกรรม ของที่ปรึกษา เมื่อมีการปฏิบัติหน้าที่บกพร่อง โดยไม่ศึกษา ไม่ตรวจสอบ หรือไม่เปิดเผย ข้อมูลที่สำคัญ ซึ่งมีผลกระทบต่อการพิจารณาของสำนักงาน หรือผลกระทบต่อการตัดสินใจของผู้ถือหุ้นในการใช้สิทธิ ออกเสียงในที่ประชุมผู้ถือหุ้น โดยพิจารณาจากปัจจัยประกอบ ดังนี้

2.1 ลักษณะพฤติกรรมในการทำหน้าที่บกพร่อง

2.1.1 มีการปฏิบัติหน้าที่บกพร่อง ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามประกาศ ว่าด้วยที่ปรึกษาทางการเงิน จรรยาบรรณ หรือมาตรฐานวิชาชีพของที่ปรึกษา เช่น ในกรณีการทำ due diligence

- ไม่รับมัดระวังรอบคอบในการตรวจสอบหรือสอบทานคุณสมบัติของบริษัท
ข้อมูลที่เปิดเผย หรือเอกสารที่ยื่นต่อสำนักงานและตลาดหลักทรัพย์ฯ

- ไม่เปิดเผยข้อมูลที่สำคัญต่อการตัดสินใจหรือเปิดเผยในลักษณะที่ทำให้ผู้ลงทุน
เข้าใจผิด หรือปกปิดข้อมูลสำคัญที่อาจมีผลต่อการพิจารณาของสำนักงานและตลาดหลักทรัพย์ฯ

- ให้ความเห็นหรือคำแนะนำ โดยไม่ได้พึงกระทำเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพ เช่น
ไม่มีข้อมูลหรือสมมติฐานที่น่าเชื่อถือหรือสมเหตุสมผลอย่างเพียงพอ

2.1.2 ความยากลำบากที่ที่ปรึกษา จะสามารถดำเนินการได้ตามเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องและ
มาตรฐานวิชาชีพ

2.1.3 พฤติกรรมจะใจปักปิดข้อมูลที่สำคัญหรือมีการกระทำที่ส่อไปในทางไม่สุจริต

2.2 ข้อมูลที่สำคัญ

การพิจารณาความผิดเมื่อที่ปรึกษา ทำหน้าที่บุกร่วงในเรื่องที่สำคัญซึ่งมีผลกระทบ
ต่อการพิจารณาของสำนักงาน หรือผลกระทบต่อการตัดสินใจของผู้ถือหุ้นในการใช้สิทธิออกเสียง
ในที่ประชุมผู้ถือหุ้น โดยมีตัวอย่างดังนี้

กรณีเป็นที่ปรึกษาในการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน ในเรื่อง

- โครงสร้างการถือหุ้นและการบริหารงานหรือรายการที่อาจเกิดความขัดแย้ง
ทางผลประโยชน์ (conflict of interest)

- ระบบการควบคุมภายในและระบบการเปิดเผยข้อมูล

- ปัจจัยความเสี่ยงจากการลงทุนในบริษัท

- คำอธิบายสำคัญเกี่ยวกับฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน สภาพคล่อง และ

ความสามารถในการดำเนินธุรกิจ (MD&A)

กรณีเป็นที่ปรึกษา เพื่อให้ความเห็นต่อผู้ถือหุ้นเมื่อบริษัทมีการทำรายการสำคัญ เช่น
รายการที่เกี่ยวโยงกัน รายการ ได้มาและจำหน่ายไปซึ่งสินทรัพย์ที่สำคัญ การถือครองสินทรัพย์เพื่อครอบจ้ำ
กิจการ เป็นต้น

- ความเสี่ยงและผลกระทบจากการทำรายการ เช่น ความเพียงพอของแหล่งเงินทุน
ลักษณะเงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่สำคัญ แผนธุรกิจ ภาระผูกพันหลังจากการทำรายการ ผลกระทบต่อฐานะ
การเงิน ผลการดำเนินงาน สภาพคล่องและความสามารถในการดำเนินธุรกิจ เป็นต้น

- การประเมินมูลค่ากิจการหรือทรัพย์สิน เช่น ความสมเหตุสมผลของที่มาหรือ
สมมติฐานที่สำคัญ หลักการและความเหมาะสมของวิธีการและการคำนวณในการประเมินมูลค่า เป็นต้น
ประเด็นอื่น ๆ ที่มีนัยสำคัญต่อการตัดสินใจของผู้ลงทุน

ตัวอย่าง ที่ปรึกษา ไม่ศึกษา ไม่ตรวจสอบ และไม่เปิดเผยข้อมูล ตามมาตรฐานวิชาชีพ ของที่ปรึกษา กรณีมีรายงานข้อสังเกตของผู้สอบบัญชีหรือผู้ตรวจสอบภายในระบุถึงปัญหาของระบบ ควบคุมภายในเรื่องสินค้าคงเหลือที่ไม่เหมาะสมอยู่แล้ว ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องง่ายที่ที่ปรึกษา จะพึงทราบ ดังนั้น หากที่ปรึกษา ไม่ศึกษา ไม่ตรวจสอบ และไม่เปิดเผยข้อมูล เพื่อให้มั่นใจได้ว่าบริษัทได้แก้ไข ปรับปรุงระบบจนเป็นที่เชื่อมั่นได้ก่อนที่ยื่นคำขออนุญาต ก็จะถือได้ว่าที่ปรึกษา ปฏิบัติหน้าที่บกพร่อง

3. การพิจารณาความผิด

3.1 การกำหนดลงโทษเบื้องต้น ใน การพิจารณาความผิดของที่ปรึกษา จะกำหนด บทลงโทษการให้ความเห็นชอบที่ปรึกษา เบื้องต้นก่อน โดยสำนักงานจะพิจารณาลักษณะพฤติกรรม ในการทำหน้าที่บกพร่องของที่ปรึกษา ในข้อมูลที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อการพิจารณาของสำนักงาน หรือ ผลกระทบต่อการตัดสินใจของผู้ถือหุ้นในการใช้สิทธิออกเสียงในที่ประชุมผู้ถือหุ้นตามข้อ 2 โดยกำหนด ระยะเวลาลงโทษเบื้องต้น ดังนี้

กรณีผู้ควบคุมฯ

ลักษณะความผิด	บทลงโทษเบื้องต้น
1. ไม่ศึกษา ไม่ตรวจสอบ หรือไม่เปิดเผย ข้อมูลที่สำคัญซึ่งมีผลกระทบ ต่อการพิจารณาของสำนักงานหรือผลกระทบต่อการตัดสินใจของ ผู้ถือหุ้นในการใช้สิทธิออกเสียงในที่ประชุมผู้ถือหุ้น	พัก 1 ปี
2. งาไปกปิดข้อมูลที่สำคัญ เพื่อสนับสนุนให้บริษัทหลอกเลี้ยง การปฏิบัติตามกฎหมายหรือกฎหมาย หรือการกระทำที่ส่อไป ในทางไม่สุจริต หรือเพื่อให้ได้รับประโยชน์อันมิควรได้	เพิกถอน (สูงสุด 10 ปี)

ทั้งนี้ กรณีลักษณะพฤติกรรมที่ปรึกษา มีการทำหน้าที่บกพร่องเพียงบางส่วน เช่น มีการตรวจสอบข้อมูลแล้วแต่เปิดเผยข้อมูลในบางส่วน ไม่ชัดเจน ไม่ระมัดระวังในการตรวจสอบหรือ เปิดเผยข้อมูลในรายประเด็น มีการตรวจสอบข้อมูลเพียงบางส่วน หรือไม่ได้ตรวจสอบข้อมูลในเชิงลึก ต่อเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงทั้งที่มีเหตุให้ตรวจสอบสัญญ เป็นต้น อาจมีการพิจารณาระดับโทษลดหลั่นลงไป โดยมี การกำหนดบทลงโทษเบื้องต้นในการสั่งพักเป็นระยะเวลาตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป

กรณีบริษัทที่สังกัด

ลักษณะความผิด	บกพร่องเบื้องต้น
1. กรณีผู้ควบคุมฯ ในสังกัดถูกสั่งพัก โดยมีสาเหตุจากการที่บริษัท ที่สังกัดไม่มีระบบการทำงานที่เหมาะสม	พัก - ระยะเวลาเท่ากับ ผู้ควบคุมฯ
2. กรณีผู้ควบคุมฯ ในสังกัดถูกเพิกถอน โดยมีสาเหตุจากการที่บริษัท ที่สังกัดไม่มีระบบการทำงานที่เหมาะสม	เพิกถอน - ระยะเวลาเท่ากับ ผู้ควบคุมฯ (สูงสุด 10 ปี)

3.2 ปัจจัยประกอบในการพิจารณาเพิ่มหรือลดระยะเวลาลงโทษ

- ขอบเขตของผลกระทบจากพฤติกรรมที่บกพร่อง เช่น ทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ลงทุน หรือผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของบริษัทขาดทะเบียนและระบบตลาดทุนในวงกว้าง
- นัยสำคัญของข้อบกพร่อง เช่น จำนวนเงินที่เกี่ยวข้อง ระดับความเสี่ยงและผลกระทบที่เกี่ยวข้อง
- การให้ความร่วมมือกับสำนักงานในการดำเนินการทางกฎหมายกับผู้กระทำผิด หรือแก้ไขปรับปรุงข้อมูลเพื่อให้ผู้ลงทุนได้รับข้อมูลที่เพียงพอต่อการตัดสินใจ หรือขัดขวางการปฏิบัติงานของสำนักงาน เช่น ทำลายหรือปลอมแปลงเอกสารหลักฐาน เป็นต้น
- มีประวัติการทำหน้าที่บกพร่องซ้ำหรือต่อเนื่อง ทั้งนี้ ในการณ์ผู้ควบคุมฯ ย้ายสังกัด สำนักงานจะเก็บประวัติดตามตัวผู้ควบคุมฯ โดยจะเก็บประวัติไว้ที่สังกัดเดิม แต่ไม่เก็บประวัติที่สังกัดใหม่

3.3 สรุปบทลงโทษ

การสรุปบทลงโทษ สำนักงานจะนำบทลงโทษเบื้องต้นที่ได้ตามข้อ 3.1 มาพิจารณากับปัจจัยประกอบในการพิจารณาเพิ่มหรือลดระยะเวลาลงโทษตามข้อ 3.2 โดยหากสำนักงานพิจารณาความบกพร่องของที่ปรึกษาฯ แล้วไม่ลงโทษสั่งพัก สำนักงานจะเก็บเป็นประวัติการทำหน้าที่บกพร่องไว้ และสำนักงานอาจมีหนังสือแจ้งให้ผู้ควบคุมฯ หรือบริษัทที่สังกัด รับทราบประเด็นข้อบกพร่อง เพื่อให้นำไปปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานและระบบงานที่เกี่ยวข้องมิให้มีข้อบกพร่องเกิดขึ้นซ้ำอีก

4. การดำเนินการของสำนักงานเมื่อสั่งพักและเพิกถอน

- 4.1 มีหนังสือถึงผู้กระทำผิด โดยแจ้งสิทธิอุทธรณ์
- 4.2 มีหนังสือแจ้งชั่นรวมวาระนิชชันกิจและเปิดเผยแพร่ต่อสาธารณะ โดยเปิดเผยชื่อผู้กระทำผิด บริษัทที่สังกัด และพฤติกรรมความผิด